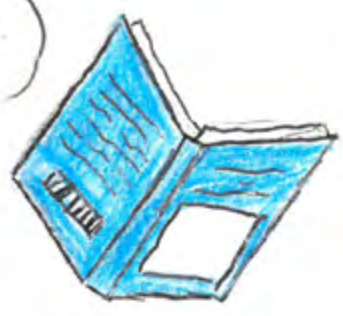

Sant Jordi
2024

Sant Jordi
2024

Sant Jordi
2024

SANT

jordis

2024

Sant Jordi
2024

Sant Jordi
2024

ELS PADRINS LECTORS

Quan pensem en Sant Jordi pensem en llibres i en lectura. A l'escola des de fa més de 10 anys els nois i noies de 5è fan de padrins lectors de l'alumnat de 15 i durant dos cursos, 5è i 6è, acompanyen als seus fillols i filloles en el meravellós procés d'aprendre a llegir.

Aquests moments de lectura compartida on els grans llegeixen als petits i els petits s'inicien a llegir acompanyats dels grans són pura màgia, doncs afavoreixen les relacions i la convivència en el centre, creen lligams afectius i potencien, d'una banda, l'autoestima dels més grans i, de l'altre, l'interès per la lectura dels petits.

Als mateixos padrins i padrines, quan són amb els seus fillols i filloles, se'ls desperta la tendresa de voler cuidar-los i no es poden enfadar, se senten com el seu cangur. Els agrada jugar amb ells i també veure com avancen en lectura.

• BIBLIOTECA: • ANA MARIA MOIX

És el nou nom de la Biblioteca Fort Pienc.

Ara us explicaré un dels seus contes
que va escriure fa 40 anys:

MIGUELÓN

d'Ana Maria Moix

En Julio tenia 9 anys i en Miguelón 7 anys. Eren, com passa amb molts germans, molt diferents, però no per això un era millor o pitjor que l'altre. Un era ros, l'altre moreno; un prim, l'altre corpulent; un despistat, fantasiós i lent com una tortuga, l'altre ràpid com un llamp i sempre atent. El problema era que el Miguelón sempre volia el que no tenia, i és que hi ha gent que sempre desitja el que té l'altre i que no para fins aconseguir-ho i que, quan ja ho té, ja no ho desitja perquè el que en realitat desitja és desitjar el que tenen o com són els altres.

Una tarda d'estiu en Miguelón va sortir a passejar amb la seva bici i el seu gos quan va veure que la casa davant de la seva tenia nous veïns. Al jardí, assegut en una cadira blanca, hi havia un nen que se'l mirava fixament. El seu cor va començar a bategar molt ràpid. Una de les seves passions eren els amics o aconseguir-los; per ell, les amistats eren quelcom indispensable. Va passar dies i dies passejant davant de la casa esperant que l'altre nen el convidés entrar a casa seva, però només se'l mirava de reüll. En Julio va començar a ficar-se amb ell i va aconseguir fer-lo enfadar tant que li va sortir un crit agut que va fer riure els veïns. Tot i que sempre li havien dit que cantava molt bé, quan cridava tenia veu de «pito»; en veure com se'n reien va marxar corrents plorant: les seves llàgrimes brollaven en cascada i no cap avall, sinó cap endavant .

Tot i aquest incident va tornar a passejar amunt i avall pel carrer esperant que aquest nen el convidés entrar. Un dia el seu germà va començar a parlar sense més importància amb en Bibi, en veure-ho en Miguelón va pensar que era per culpa de la seva veu i l'endemà va demanar al seu germà que li canviés la veu, i així ho van fer. Però quan va sentir el germà cantant amb la seva veu i que els veïns li feien molts elogis, va llançar la seva nova veu i es va quedar mut.

Més tard va pensar que l'èxit del seu germà era pel seu cabell ros i llis i també va voler canviar-li el cabell. El que no s'imaginava és que la família d'en Bibi trobaven que els rinxols negres eren preciosos i, enfadat, també va llançar el seu nou cabell ros i llis i es va quedar mut i calb.

Va marxar i es va seure sota d'un arbre. Estava sol, va tornar a plorar de nou. Passada una estona va adonar-se que no era sol, a l'altre costat estava en Bibi, que no l'havia reconegut i també estava plorant perquè havia perdut l'únic nen que volia ser el seu amic. En Miguelón no el podia consolar, perquè no tenia veu, però va recordar que portava un llapis i una llibreta a la butxaca. Li va explicar qui era i que li havia passat i en Bibi va reconèixer que s'havia rigut d'ell. Quan van aclarir la situació un parlant i l'altre escrivint, van tenir clar que havien de trobar la veu i el cabell que en Miguelón s'havia arrencat en un cop de mal geni.

Quan estaven a punt d'arribar a casa seva van veure com la seva gata i el seu gos li portaven un paquet, on hi havia la seva veu i el seu cabell. Al parlar amb el seu germà es va adonar que la seva gata tenia uns poders que tots desconeixien, per això són els contes, per imaginar el que vulguem.

Aquest conte, però, em fa pensar que massa vegades volem ser com són els altres o com les xarxes socials ens fan creure el que és bo i millor. En Miguelón ens dóna una lliçó, perquè el bo i el millor és que siguem bones persones siguem com siguem.

Lourdes

OBRES PREMIADES

L'ARC DE SANT MARTÍ INVISIBLE

Ir A - conte col·lectiu

LES AVENTURES DEL WALKIE I EL TALKIE

Ir B - conte col·lectiu

LA CONTAMINACIÓ

2n A "Els colibrís" (Laia, Noah, Aarón)

LA NATURA

2n B - Els ninges de la natura (Nina, Alexia)

EL CORB NEGRE

3r A- "Els Hackers" (Raul, Anna.A, Dereck)

LA XOCOLATINA MÀGICA

3r B - "Willy Wonka" (Bruna, Elric)

L'ESPAI

4rt A - "Arnau Pedález" (Paula, Aurea, Luke)

AMB TU

4rt B - "A,J,S" (Sàfia, Ana Yacine, Junhao)

UN CADÀVER A L'ESGLÉSIA

5è A - "Barça" (Maria, Nico, Sofia Qiu)

EL PASSAT DE DON LORENZO

5è B - "Taimu Mashin" (Teo Valero, Rita)

EL BULLYING

6è A GUANYADORA - "Lunatica" (Silvia)

LA GUERRA

6è A FINALISTA - "Superpatata" (Arnau Gatell)

EL CATALÀ

6è B GUANYADORA - "Buble" (Nora Denn)

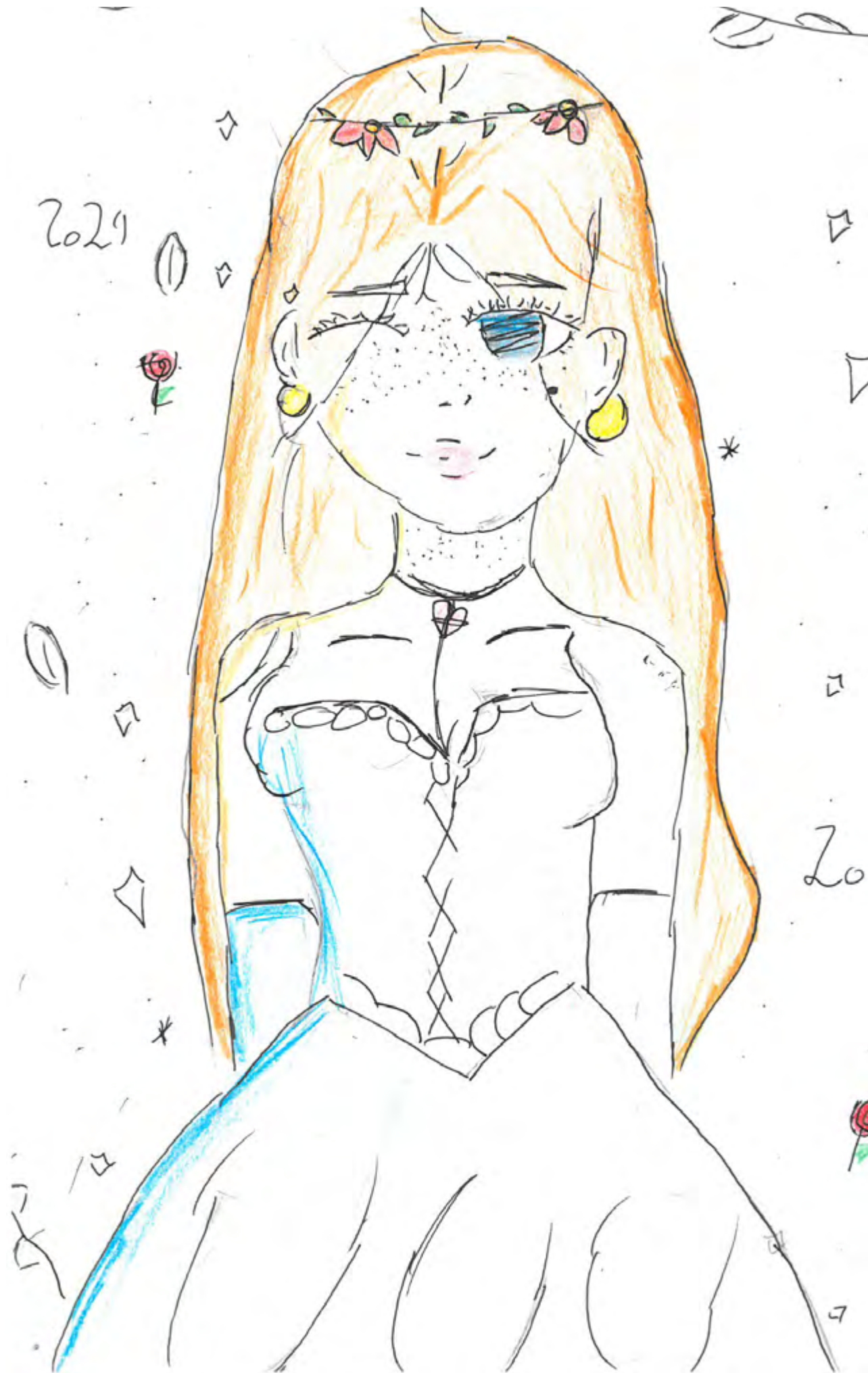
EL POEMA

6è B FINALISTA - "Luciano" (Lipe)

Jocs Florals 2024

EL CONTE I LES
IL·LUSTRACIONS HAN ESTAT
CREADES PER LA CLASSE DE
LES **NLIGUES** DE 1A

L'ARC DE SANT MARTÍ

LES ÀLIGUES

HÍ HAVIA UNA VEGADA UNA BRUIXA
QUE LI AGRADAVA MOLT VOLAR AMB LA
SEVA ESCOMBRA MÀGICA, ACOMPANYADA AMB
EL SEU GATET.

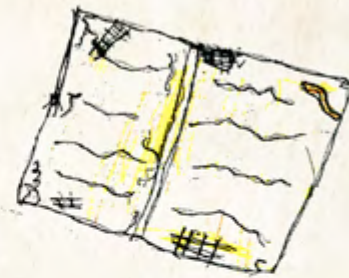

-QUIN ROTLLO, MIU MIU!
FA CINC DIES QUE NO PARA DE
PLOURE. -VA DIR LA BRUIXA DUXA
-I SI FAS UN ENCANTERI PERQUÈ
PARI DE PLOURE-DIU EL MIU, MIU.
-QUINA FANTÀSTICA IDEA MIU, MIU

LLAVORS, LA BRUIXA VA AGAFAR EL SEU
LLIBRE D'ENCANTERIS I VA DIR:

ABRACADABRA
UN RAIG DE SOL
SORRA DE PLATJA
PETXINES MARINES

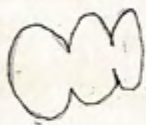
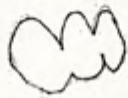

i ULLERES DE SOL.
QUE S'ATURIN LES GOTES

i DESAPAREGUI LA PLUJA

EN AQUELL MATEIX MOMENT VA
PARAR DE PLOURE I LA BRUIXA VA
SORTIR A VOLAR SENSE PARAR.

DESPRÉS DE MOLTS ANYS AMAGAT DARRERE

DELS NÚVOLS HI

HAVIA UN ARC DE SANT MARTÍ MOLTTAST
MOLT TRIST PERQUÈ SENSE LA PLUJA
NO PODIA SORTIR.

UN DIA, L'ARC DE SANT
MARTÍ VA MIRAR
PER UNA FINESTRA I ES
VÀ COLAR PER UNA
ESCLETXA. ERA LA
CLASSE DE LES ALIGUES.

L'IBAI I EL JAN,
SORPRESOS, VAN DIR:
- CLASSE MIREU, MIREU A
TERRA, HI HA UN
ARC DE SANT
MARTÍ.

- NO POTSERS I NO PLOU! - A FEGIA LA YNUO I EL
JORDI

ÉS MÀGIC! - VAN DIR L'EMMA,
LA LEILA I LA MIA

- NENS I NENES AJUDEU-ME, SI US PLAU!
QUE VULL SORTIR!

- PERÒ SI JA TESTEM VEIENT - ARC!
VAN DIR LA MONO I L'ALFIE

EL ROC, QUE SABIA MOLTES
COSES DEL CEL VA DIR:

-AIXÒ NO ÉS L'ARC DE SANT
MARTÍ ÉS LA LLUM QUE ES
REFLECTEIX AMB LA FINESTRA.

-L'ARC DE SANT MARTÍ RESPON: PERÒ AMI
M'AGRADA SORTIR AMB LA PLUJA I JA FA TRES
ANYS QUE NO PLOU.

-PERÒ PERQUÈ NO PLOU-VA PREGUNTAR EL MAXIM.

-PERQUÈ LA BRUJA HA FET UN
ENCANTER!

-ANEM AJUDAR A L'ARC DE SANT
MARTÍ VAN CRIDAR EL
ROMEO I EL FELIPE.

¡ SI PLOU! DEIXARÀ D'HAYER SEQUERA-
VA DIR EL MAURICI.

I CREIXERAN ELS ARBRES-VA DIR LA MARTINA I LA MARIAM

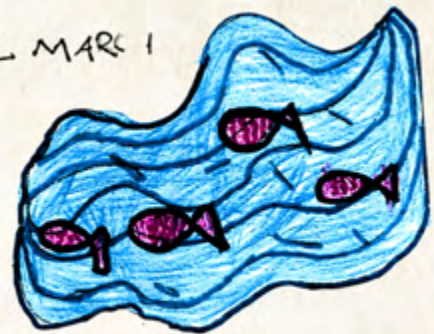
I LES PLANTES- VA AFEGIR L'ALTRA MARTINA.

SÍ, HA DE PLOURE PERQUÈ NO HI HA AIGUA ALS RIUS VA EXPLICAR L'EMILIANO.

-NI ALS DANTANS-VA AFEGIR EL MAR I EL LIAM.

-NI A L'AIXETA-VAN DIR EL MARTÍ I EL LEO.

-CRIDEM A UNA FADA PERQUÈ DESFACI L'ENCANTERI DE LA BRUJA DUA-VA DIR LA BRUNA.

- I AIXÍ L'ARC IRIS PODRA SORTIR
I S'ACABARÀ LA SEQUERA-
VA CRIDAR LA GRETA I LA SAMMY.

- FADA, FADA, FADA... VA CRIDAR TOTA LA CLASSE.

- I BUM, BUM, BARRABUM!!! VA APARÈIXER LA FADA.

- DESFES L'ENCANTERÍ, SI US PLAUI-LIVAN
DEMANAR LES ÀLIGES.

I DE SOBTE,

VA COMENÇAR A PLOURE.

I VET AQUÍ UN GOS!
VET AQUÍ UN MIUMIU...
QUE AQUEST CONTE NO S'HA ACABAT
PERQUE UNA DISCOTECA
AMB LLUMS DE COLORES DEL ARC DE SANT MARTÍ
LA CLASSE DE LES ÀLIGES HAN MUNTAT.

I ARA SÍ,
AQUEST CONTE CONTAT
FINALMENT, STA ACABAT.

Jocs Florals 2024

EL CONTE I LES IL·LUSTRACIONS
HAN ESTAT CREADES PER LA CLASSE
DELS LLOROS DE 1 B r

SANIT

JORDI

2024

LES AVENTURES DEL WALKIE I EL TALKIE

ELS LLOROS

WALKIE i TALKIE

DIUEN QUE HI HAVIA UNA VEGADA
DOS LLOROS QUE VIVEN
EN UNA ILLA TROPICAL

AL MIG DEL MAR. D'AQUELLES
QUE NOMÉS HÍ HA UNA
PALMERA i UN TROS DE TERRA.

EREN EL WALKIE I EL TALKIE I
VIVIEN MOLT FELIGOS I CONTENTS FINS
QUE UN DIA UN COCO VA CAURE SOBRE
EL CAP DEL TALKIE.

ES VAN ESPANTAR MOLT PERQUE
VAN PENSAR QUE CAURIEN MÉS
COCOS. DE TAN ESPANTATS QUE
ESTAVEN VAN ARRANCAR VOLANT CEL
AMUNT I DE TAN RAPID QUE VOLAVEN
ANAVEN PERDENT PLOMES PEL CEL.

I VOLANT, VOLANT, VAN ARRIVAR A
LA LLUNA.

QUAN LA VAN VEURE, VAN PENSAR
QUE ERA UN FORMATGE GEGANT

I VAN COMENÇAR A SALTAR
D'ALEGRIA PERO AL CAP D'UNA
MICA UN METEORIT PETIT VA
CAURE SOBRE EL CAP DEL WALKIE.

ES VAN ESPANTAR MOLT I VAN
PENSAR QUE CAURIEN MÉS
METEORITS. DE TAN ESPANTATS QUE
ESTAVEN VAN ARRANCAR VOLANT CEL
AVALL I DE TAN RÀPID QUE VOLAVEN
ANAVEN PERDENT PLOMES PEL CEL.

¡ VOLANT , VOLANT VAN ANAR A PARAR
A LA CLASSE DELS LLOROS DEL FORT PIENC .
ALLÀ VAN FER MOLTS AMICS I AMIGUES,
VAN APRENDRE A ESCRIBRE A LLEGIR I
A PARLAR EN CATALÀ .

DIUEN QUE GRÀCIES A AIXÒ, ARA
TOTS ELS LLOROS PODEN PARLAR

¡ VET AQUÍ EL WALKIE ¡ VET AQUÍ
EL TALKIE AQUEST CONTE S'ACABA AQUÍ.

- Fi -

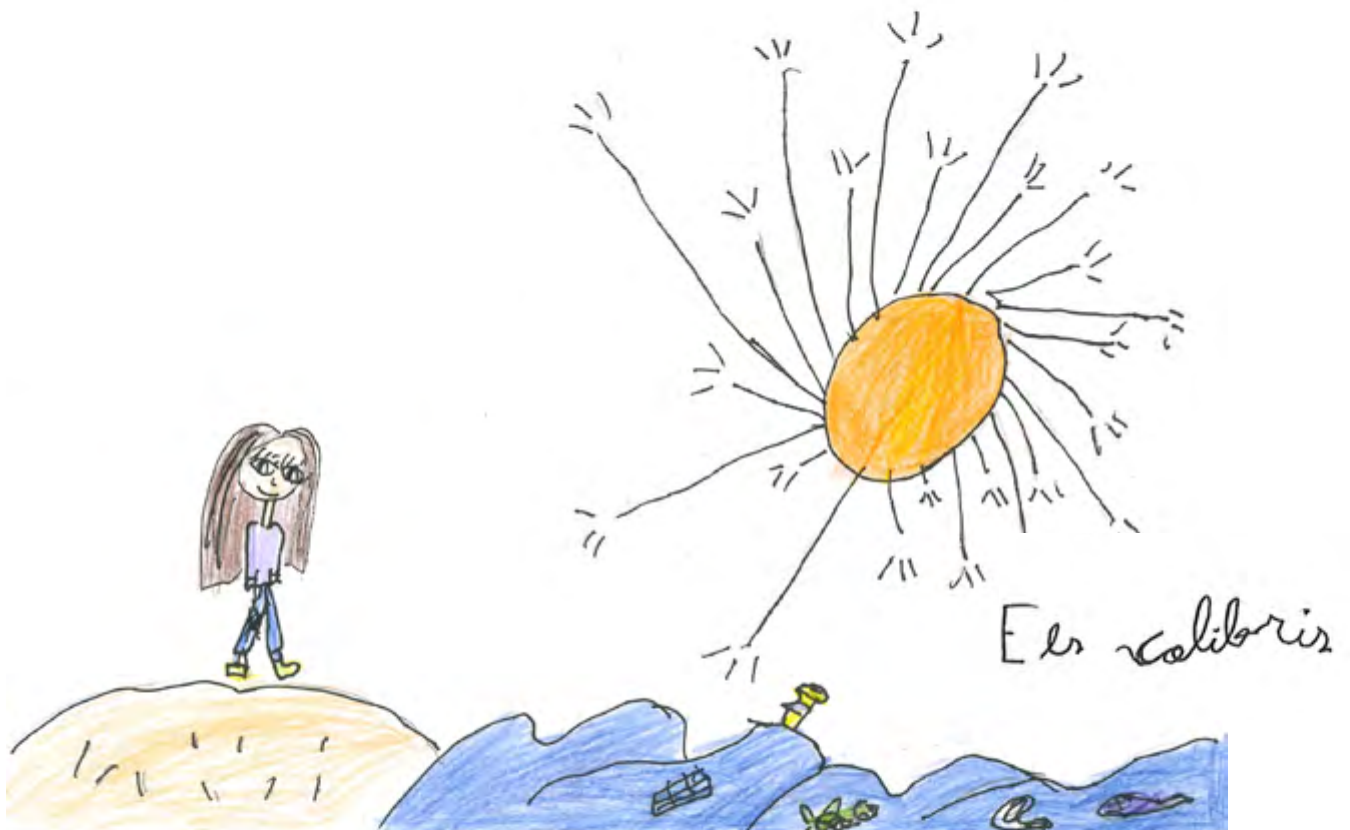

LA CONTAMINACIÓ

Hem d'ajudar el món
perquè s'està contaminant molt.

No hem de llançar brossa als mars
perquè es moren els animals.

Comencem a reciclar
a veure si ho podem arreglar.

La natura

La natura és molt pura
i ens dona confitura

que sembla pintura.

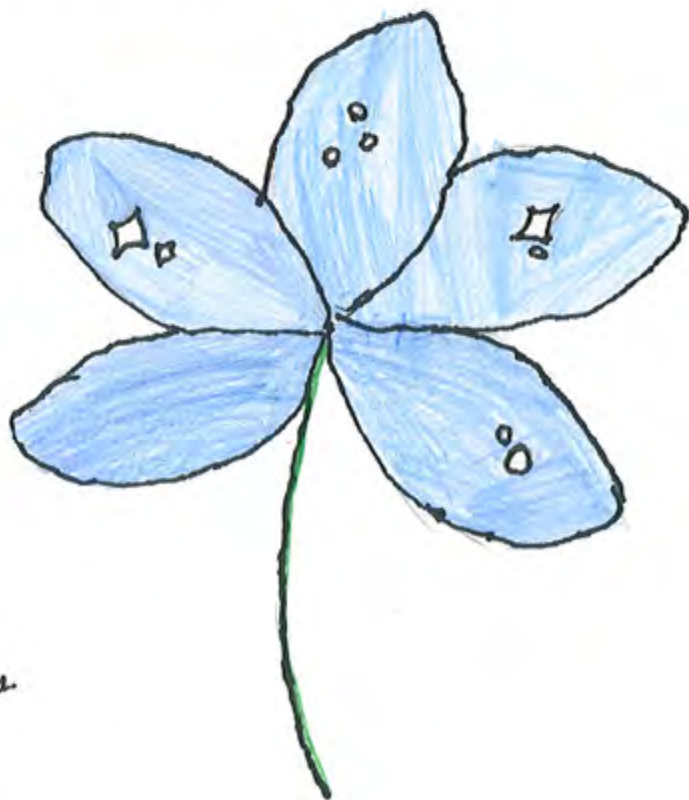
A més herbes, flors i fulles

la natura pot fer una figuera
que sembla una escultura.

A la natura hi ha flors de molts colors
esquitxos molt bonics,

papallones molt rudes

i un or molt mandeïer.

Els ninges de la natura

SANT JORDI

JORDI
SANTO
JORDI

St. Jordi

EL CORB NEGRE

Conte ve, conte va, i si no és mentida, serà veritat. Hi havia una vegada un corb negre que vivia en un arbre a un bosc. El corb estava molt sol i trist i volia anar amb quatre ocells que eren molt colorits. Va provar moltes coses, però no funcionava res del que intentava: es va posar perruques, plomes de colors, pintura i altres disfresses, però no funcionava res de res. Les perruques li volaven amb el vent, la pintura li marxava amb la pluja, les disfresses li anaven petites i les plomes li queien.

El corb estava empipat amb els ocells de colors i va decidir buscar uns altres amics. Per això va trobar tot d'animals negres que tenien el mateix problema. Hi havia molts animals: diables de Tasmània, panteres i, fins i tot, formigues. El corb els va preguntar:

- Voleu ser els meus amics? I els animals negres, de seguida, van respondre que sí!

Van fer una volta pel bosc, van anar al parc i a un restaurant on van menjar tots junts.

El corb es va demanar cucs, la pantera, carn, el diable de tasmanià va caçar un conill i les formigues menjaven pa. Es van quedar pleníssims!

Finalment, van fer una festa per celebrar que tots eren amics i amigues! Van llençar confeti i van convidar a tots els animals negres del món. S'ho van passar d'allò més bé!

Els quatre ocells de colors, en veure aquella festa, van voler-se unir i es van fer amics.

Ja ningú tenia por del corb. Un cop acabada la festa, van muntar un niu tots junts a dalt d'un arbre i van viure feliços.

Conte contat, conte acabat, i qui no s'alci, té el cul foradat.

Pseudònim: Els Hackers

LA XOCOLATINA MÀGICA

Fa molts i molts anys, en unes muntanyes, hi vivia una àvia. Es deia Rosa i li agradava molt que la gent fos feliç. Tenia a casa una xocolatina infinita que feia que la gent estigués contenta. Quan algú del poble estava trist, anava a la paradeta de la Rosa, la Rosa li donava xocolata i, automàticament, es tornava la persona més feliç del món.

Però un dia la Rosa va veure que la gent estava de mal humor i que la xocolata s'havia tornat groga. Així que la Rosa va pensar en una solució i es va preparar per anar a les muntanyes glaçades. Les seves avantpassades hi havien amagat allà la recepta de la xocolatina màgica. Es va preparar molt bé: va agafar menjar, un buf, un mapa, una torxa i molts abrics. Quan va estar llesta se'n va anar.

En arribar, la neu s'enfonsava quan caminava. Llavors va pensar i repensar i va trobar una solució. A la muntanya hi havia molts arbres. Va agafar unes branques, les va trencar i se les va enganxar a la sabata. Així no s'enfonsaria.

Quan va arribar al cim de l'última muntanya, va trobar un ascensor que baixava fins al seu interior. Però un ieti li va impedir passar: havia de demostrar que era de la família de les dones de la xocolata per aconseguir la recepta.

Aleshores la Rosa va pensar que tota la seva família tenia una habilitat especial: fer la millor xocolata calenta del món. Va treure de la motxilla el cacau, la llet i el sucre, ho va escalfar tot amb la torxa i va posar-hi un ingredient secret. El ieti va tastar la xocolata i li va agradar tant que es va convèncer que era de la família.

La va deixar passar i la Rosa va baixar per l'ascensor i va agafar la recepta secreta.

Després se'n va tornar al poble a cuinar una nova xocolatina màgica.

Quan li va donar a la gent del poble, tots i totes es van tornar molt feliços. I aquest conte s'ha acabat i, si no és mentida, és veritat.

Pseudònim: Willy Wonka

FALLIG

Sant Jordi

L'ESPAI

L'espai és gran, és infinit
al contrari d'un mosquit.
Hi ha galàxies diferents
amb formes sorprenents.

Les estrelles són petites
si les mires a la nit,
però sabem que són gegants
com set milions d'elefants.

Els planetes són immensos
i molt, molt densos,
n'hi ha de molts colors
i són encegadors.

El sol és com una bombeta
gran i rodoneta
que s'encén quan fa fresqueta
i ens dona escalforeta.

Arnau Pedález

AMB TU

Tu ets aquella persona que estimo,
que quan marxa, mai oblido.

Tu ets aquella persona que em fa feliç,
amistosa, simpàtica i amb cabell llis.

Quan estic amb tu em sento millor,
em sento com una flor.

Ets la persona més brillant,
important, especial i essencial.

Ets com una rosa vermella,
a qui fa voltes una petita abella.

L'abella soc jo
i tu ets la petita flor.

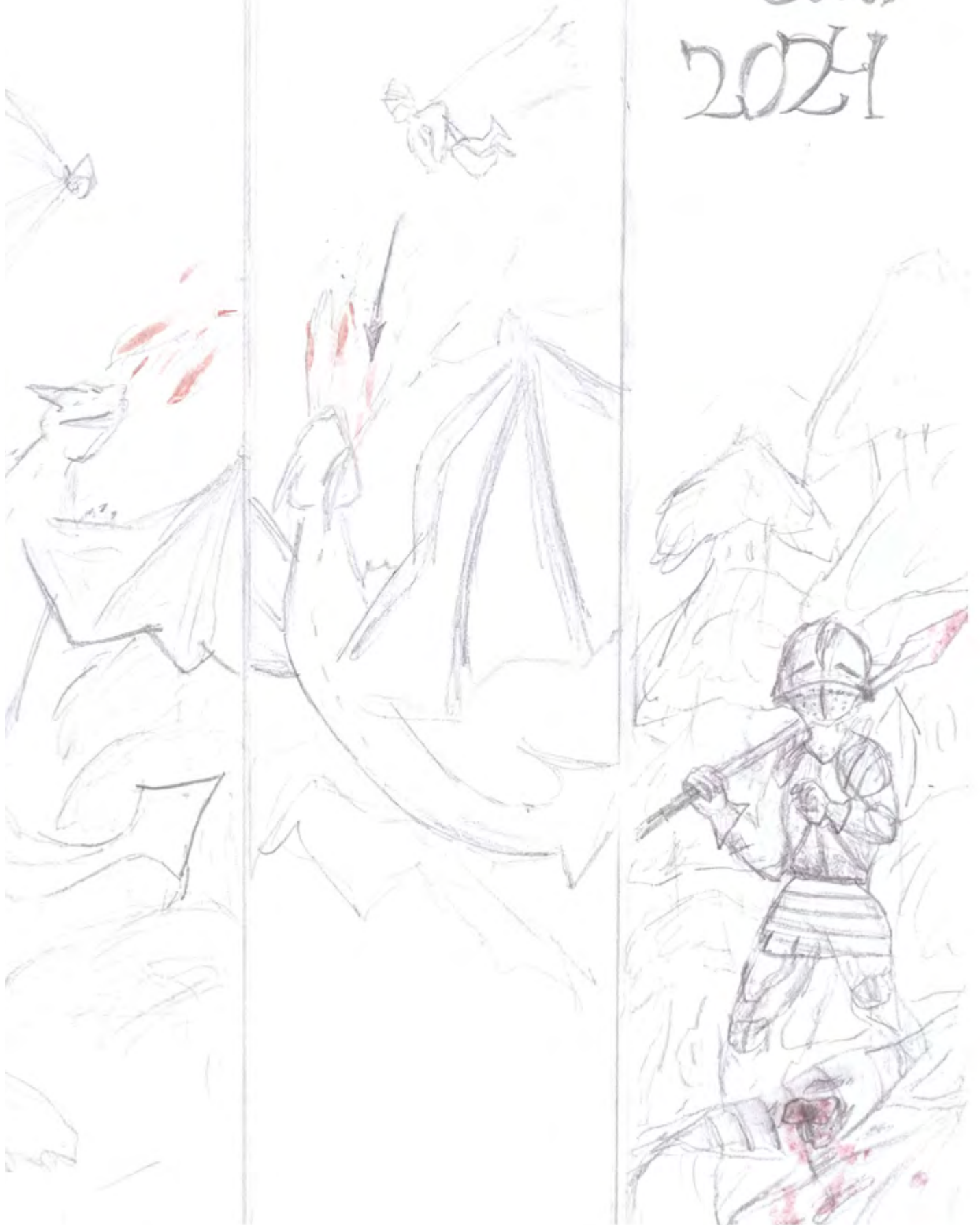
A,J,S

SAIN +
JOARDI

Sant
Jordi
2024

Un cadàver a l'església

Era 1952 el clima era fred i enfosquit, havien convidat un grup de persones a un enterrament d'un amic anomenat Samuel.

Només d'entrar les portes van desaparèixer. La gent estava molt espantada, curiosament un amic del difunt havia treballat uns mesos de detectiu i sabia del tema.

Quan les portes es van "tancar" no ho va dubtar, havia d'interrogar a tots els presents. La primera persona a ser interrogada va ser l'Òscar, un esportista holandès, després la Norma, que tenia una petita floristeria, poc després a una parella de cuiners la Mia i en Fernando.

Estaven tancats sense cobertura ni menjar, reunits a la sala principal. De sobte es va sentir un crit! El detectiu va anar corrents a la sala d'on provenia el crit, el lavabo. No hi havia ningú, el detectiu va mirar a tot arreu i ni rastre de vida, quan es va girar va aparèixer un cadàver. El detectiu va fer venir a tots els convidats a la sala del crim per preguntar si algú el coneixia. Un dels cuiners va dir:

-Jo el conec era un amic de l'insti es deia Jordi, segurament va ser el primer a entrar i feia temps que voltava per aquí.

El detectiu va pensar: "Com algú podria haver matat al Jordi si tothom estava a la sala principal o no?..."

El detectiu estava bloquejat, s'havia de situar, va passar per totes les sales de l'església. Finalment, va arribar a la capella, quan va obrir el taüt va veure una rosa subjectada per al difunt. Va tancar els ulls per recordar on havia estat i on recordava haver vist una rosa, a les golfes, entre algunes caixes hi havia una rosa.

Corrents com un boig va pujar les escales i va entrar. Només obrir una caixa va veure la rosa, a part d'això hi havia una pedra d'uns 50/60k i un mitjó ensangonat.

Ja està!, com he estat tan cec després de tant buscar el criminal havia sigut descobert.

Va cridar a tothom a la sala principal per explicar el cas i l'assassí. Totes les pistes portaven a la Norma, roses, flors és el mateix no?, però l'aspecte enganya.

- Com una persona corrent sense cap mena d'entrenament podria agafar una pedra de 50k dins d'un mitjó i llençar-la contra algú?

-Doncs això és la clau del misteri només una persona d'aquesta sala podria fer una cosa similar...

L'Òscar un esportista amb força i entrenament envejable

-Alguna cosa a dir Òscar? va preguntar el detectiu

L'Òscar va sospirar, va riure una mica sota el cap i va dir:

-Quan érem joves el Jordi, el Samuel i jo no paràvem de jugar a esports, el que tenia més futur era jo, 8 anys d'entrenament van valdre la pena, una universitat especialitzada en esports em va oferir una beca i una oportunitat a la glòria. El

Samuel i en Jordi es van posar d'acord per lesionar-me just el dia abans de les proves. Per culpa seva no vaig poder fer les proves i el meu futur va dependre de...

-De què?, va preguntar el detectiu

-El teu futur sempre dependrà de tu i ningú més.

BARÇA

EL PASSAT DE DON LORENZO

Don Lorenzo estava desesperat. Com sempre, no podia dormir. Aprofitava les seves hores d'insomni per treballar. Era inventor.

Anava pels carrers de Florència pensant en la seva família. Un dia va tenir la gran idea de construir una màquina del temps per evitar aquell terrible accident de cotxe que havia provocat la mort de la seva dona i els seus fills.

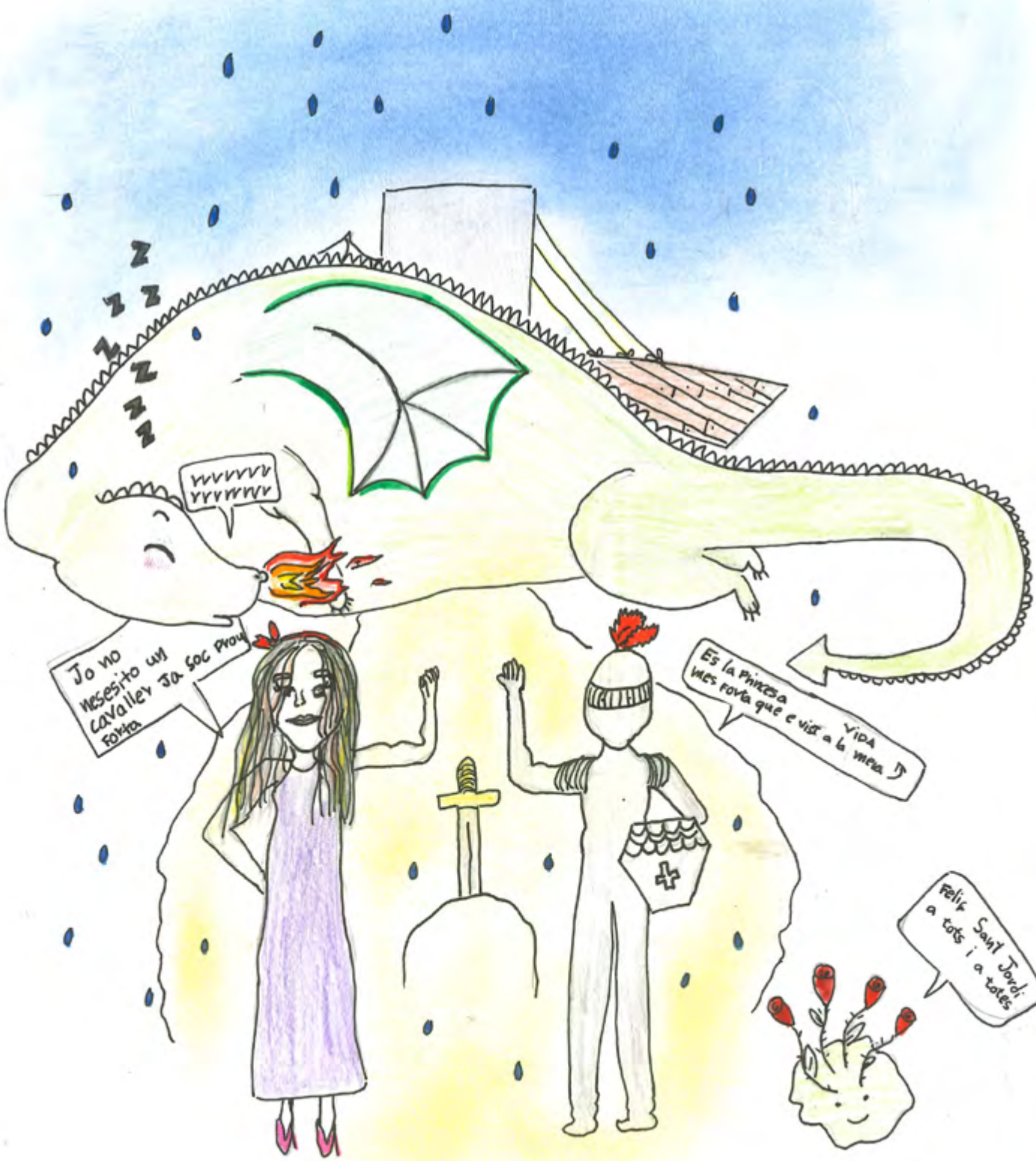
Es va passar sis mesos investigant i construint la màquina del temps, però quan la va provar el va portar a l'època equivocada: era el 2018, poc després de l'accident. En veure's a ell mateix plorant, va dir:

-No em rendiré! Faré tot el possible per salvar la meva família!

Al cap d'un parell d'intents, ho va aconseguir. Finalment, va arribar al 2017, però li quedava molt poc temps. Ja era mitja tarda i només quedaven uns minuts per la mort de la seva família. Va arribar, era just davant del semàfor on havien mort els seus familiars. Va veure el cotxe de la seva família, va córrer i s'hi va posar al davant. I de sobte, tot es va fer fosc. Les ambulàncies van arribar ràpidament, però no van poder fer res. El Lorenzo havia mort atropellat, però havia aconseguït el que volia: la seva família seguia viva. En el moment que la seva família es va adonar que la persona que havien atropellat era Lorenzo, es van posar a plorar. Però quan Fiorella, la seva dona, i els seus fills van arribar a casa, es van trobar a Lorenzo. Com podia estar viu? El que no sabien és que havien atropellat al Lorenzo del futur. I a ell li devien la vida.

SANT

JORDI

Jo no
mesito un
cavalley ja soc prov
forta

hvvvv
rrrrrr

Es la Pirresa
mes forta que e vist a la mea. J
vida

felix Sant Jordi
a tots i a totes

uno principessa un
princep ♡

JORDI

EL BULLYING

El bullying és horrible,
no sé com pot existir;
i el pitjor és que quan li fan a algú,
la persona sent que no ho pot dir.

No sabem com et pots sentir,
però sabem que et pot fer patir,
això ho podem garantir,
i tot s'hauria d'acabar aquí.

Les persones que fan bullying,
no tenen cap empatia.

Les persones que fan bullying,
no el senten cada dia.

Encara que no vulguis,
el bullying pica a la porta.

Encara que et belluguis,
el bullying et troba, i la felicitat s'emporta.

El bullying de color sang,
us emporta com l'home del sac.

I com un bumerang,
se'n va i torna.

STOP

BULLYING

LUNATICA

LA GUERRA

Hi ha dos països que són amics,
però per una baralla de petits
comencen tots els conflictes
i passen coses molt tristes.

La gent surt de les ciutats
i escapen tots espantats,
els soldats estan per tot arreu
és més dur que el coliseu.

Després han de travessar les fronteres
per anar a un altre lloc amb pasteres
quan arriben els diuen que no tenen papers
i que hauran de viure pels carrers.

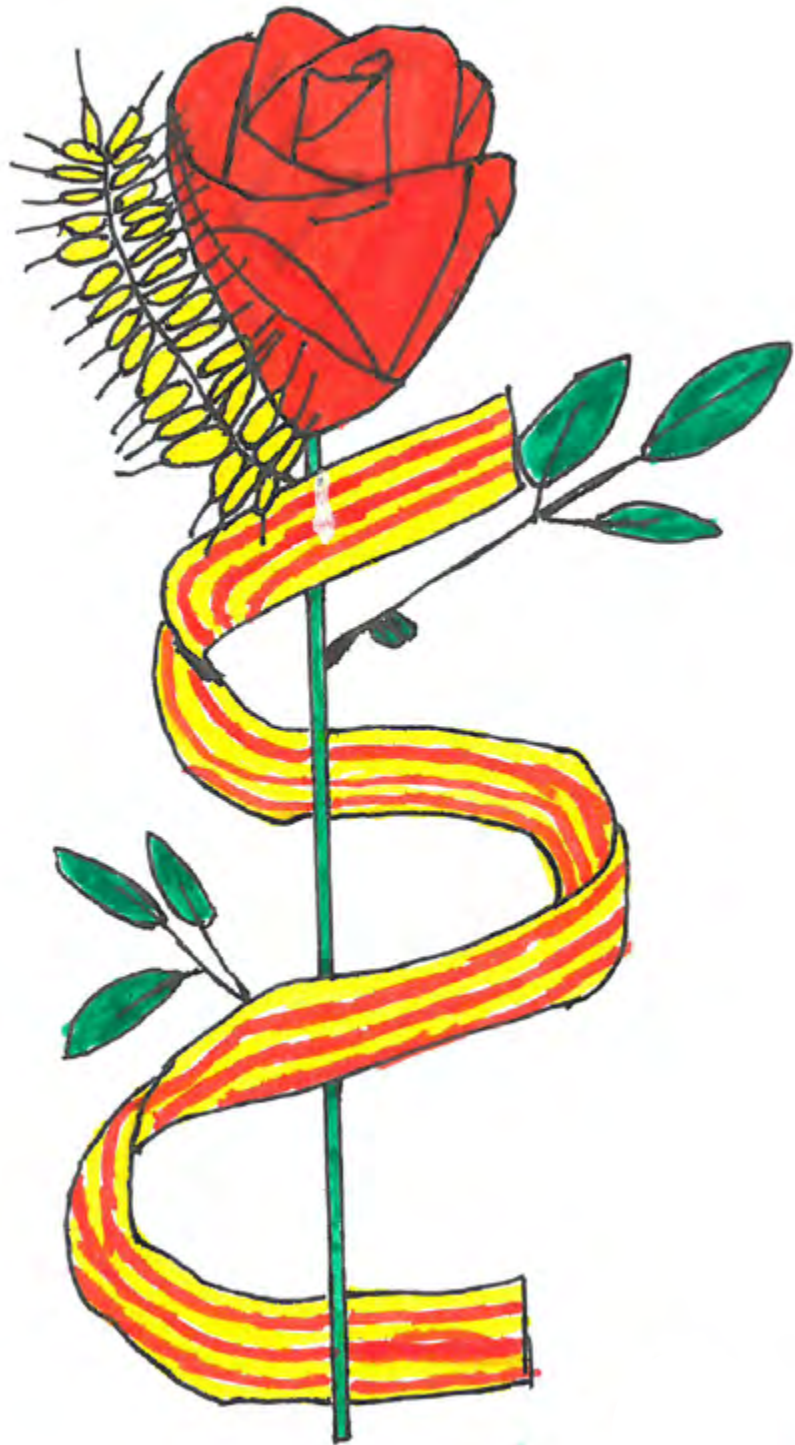
Les guerres no serveixen per a res
només per perdre persones i diners.
Les guerres només provoquen desastres
i algú hauria de parar-les.

Superpatata.

SANT GIORGI 24

El Català

Poca gent el parla
però quant més el sento
més m'agrada;
és una llengua poc valorada.

Paraules boniques hi ha
com: aixopluc, caliu, moixaina i enraonar.

Per això no entenc
a la gent que no el vol parlar.

No és gens difícil de pronunciar
és molt semblant al castellà
les dues provenen del llatí
i són molt fàcils d'escriure i llegir.

Per tot això us animo a parlar català.

Al principi costarà
però endavant, continueu
i en cracks del català us convertireu.

Bubble

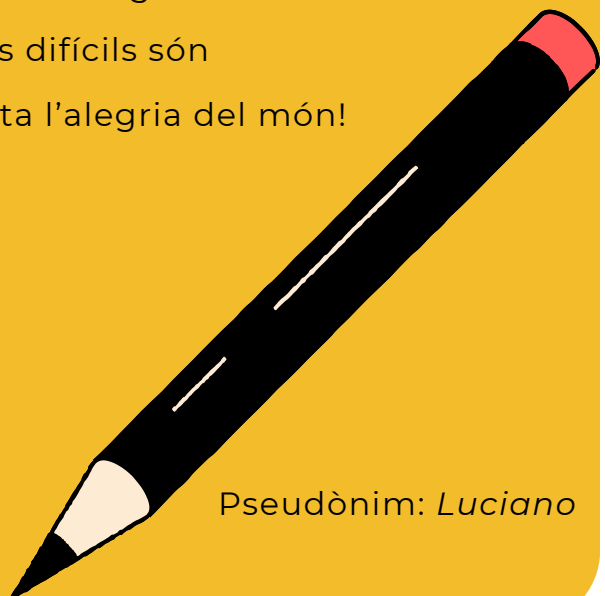
EL POEMA

És difícil d'iniciar,
també ho és d'acabar.
Un bon temps hi pensaré
i el poema faré bé.

De vegades et trobes
una pedra al camí
i sense voler entres
en un bucle del qual no pots sortir.

Busques rimes amb llapis i ploma
i no te'n surts ni de broma.
Fas una personificació,
mare meva, quina complicació!

Quan l'acabes sents eufòria
i el punt final amb molta glòria.
Les últimes línies difícils són
i la final l'escrius amb tota l'alegria del món!

Pseudònim: *Luciano*

20

SANT

2024

24

JORDI

2024

